

Wedstrijdverslag

Icehawks – Team Joe Bar 1 – 4 (11 feb. 2018)

De Lampegatse derby

Lange tijd hebben we getwijfeld of we de carnavalstraining van 11 februari wel door zouden laten gaan. De opkomst leek met elf aanmeldingen minimaal, maar gelukkig waren Sergiy en Valentijn van de partij om toch een partijtje te kunnen spelen met ten minste een wissel per team. Op de binnenbaan trainden de Icehawks en ook bij hen was het niet bepaald druk op het ijs. Logisch, want in de vakantie en zeker tijdens carnaval hebben die studenten wel wat anders te doen dan zich de longen uit het lijf schaatsen op de ijsbaan. Nee, de meesten waren thuis gebleven om hard te werken aan hun examenscriptie of om alvast wat extra uurtjes te leren voor de naderende tentamens. Dit alles bracht Roger op het briljante idee om een vriendschappelijk partijtje tegen ons te spelen. Nu hebben we het tegen de reserves van de Icehawks al moeilijk genoeg, laat staan dat we tegen een mix van hun eerste en tweede team kans zouden maken. We hadden dus niets te verliezen en zo dropte Roger de puck voor wat een onvergetelijke hockey avond zou worden.

Vanaf het begin stonden we onder druk en waren de beste kansen voor de Icehawks. Af en toe kwamen we er goed uit en jawel hoor, de openingstreffer was voor ons toen Lukas een snelle aanval perfecte afrondde. Achterin was het constant alle hens aan dek. Waar we in voorgaande wedstrijden nog wel eens een tegenstander vrij in het slot lieten staan, werden ze nu continu gestoord en was er altijd een verdediger die net dat duwtje gaf om de aanvaller uit balans te brengen of net op tijd was om de rebound weg te werken. En zo wisten we onze voorsprong zelfs te verdubbelen toen een mislukte Icehawks pass van achteruit bij Valentijn terecht kwam, die met een hard slapshot de goalie wist te verschalken. Veel meer kansen kregen we niet, vooral ook omdat Roger achterin de zaak dicht hield. In een 1-op-1 situatie is hij nog steeds onklopbaar en dus pakte Eric het bij een snelle uitbraak anders aan. Hij draaide om Roger heen en gaf een pass richting slot, waar helaas niemand stond om het af te ronden. Even verloor Roger zijn directe tegenstander uit het oog; het was Lotte die met de puck aan de stick inschaatste en tot ontzetting van de blauwe verdediging koelbloedig raak schoot voor een 3-0 voorsprong. Achterin bleef het roeien met de riemen die we hadden en dat leidde tot spannende taferelen. Zo paste Kees de puck breed op Oscar, die bij de aanname met zijn stick vast kwam te zitten in de drie millimeter brede opening in de boarding. Hij aarzelde niet en brak zijn gloednieuwe Bauer van 250 euro doormidden, want het spel moest doorgaan. Pieter veroverde de puck en schaatste cross ice en werd hardhandig gestopt. Het had een penalty-shot kunnen en misschien ook wel moeten zijn, maar helaas floot de afwezige scheidsrechter niet.

De marge van drie doelpunten leek ruim genoeg, maar stelde niemand echt gerust en we bleven dus knokken voor iedere puck. Dat de wingers daarbij soms te ver terugzakten, was niet meer dan logisch en af en toe maar goed ook. Zo voorkwam Ingrid een doelpunt door een scherpe pass net weg te tikken en wist Len op rechts de puck een paar keer het vak uit te krijgen. Een volgende kans ontstond toen Marieke diep in het aanvalsvak op links de puck veroverde en teruglegde naar de blauwe lijn, waar helaas de tijd ontbrak voor een schot. Die tijd had Valentijn wel en weer raakte hij de puck vol en was zijn slapshot voor de tweede keer succesvol. Met nog vijf minuten te spelen en een 4-0 tussenstand, deden we er alles aan om de shutout over de streep te trekken. Erik duwde zijn tegenstander opzij en knalde de puck het vak uit. Weer een paar seconden gewonnen, maar de Icehawks namen over en zetten opnieuw druk met vijf spelers in ons vak. Uiteindelijk hadden ze succes en scoorden ze de verdiende eretrefeer. Terecht, maar wel heel jammer.

Want mocht je denken dat we hebben gewonnen door de acties, die hierboven zijn beschreven, dan vergis je je. De enige reden voor de winst stond op deze gedenkwaardige avond in de goal. Dmitry stond op zijn kop en was niet te passeren. Iedere pass in het slot pookte hij weg, ieder hoog schot plukte hij uit de lucht, ieder laag schot stopte hij met zijn stick en ondertussen coachte hij de verdediging en gaf hij zelf passes naar links, naar rechts en achter de goal langs. Hij stopte naar schatting 70 tot 80 schoten, werkelijk ongekend. Daarom past hier een diepe buiging en groot respect voor onze goalie en het besef dat we bij Joe Bar geluk hebben met Harm, Bart en Dmitry, drie topgoalies bij een recreantenteam. Dat is werkelijk ongekend.

